

มาตรการใช้น้ำอย่างประหยัด

๑๕ วิธีประหยัดน้ำ เริ่มทำได้ง่าย ๆ เริ่มจากที่บ้าน

วิธีประหยัดน้ำ เพื่อช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ให้มีไว้ใช้ได้นานจนถึงรุ่นลูกหลาน แล้วยังประหยัดเงินค่าน้ำที่ต้องจ่ายในแต่ละเดือน

วิธีประหยัดน้ำ สิ่งที่ใคร ๆ ก็ทำได้ แต่หลายคนอาจจะยังไม่รู้ว่าต้องทำอะไร แล้วสิ่งที่ทำอยู่ทุกวันนี้เรียกว่า การช่วยประหยัดน้ำได้หรือเปล่า กระบุงดอกทศสมเล็กรวบรวม ๑๕ วิธีประหยัดน้ำมาฝากกัน เพื่อช่วยลดปัญหาการขาดแคลนน้ำถือเป็นปัญหาเข้าขั้นวิกฤตที่เกิดขึ้นกับทุกประเทศ ก่อนที่เราจะไม่มีน้ำไว้ใช้อีกต่อไป แล้วยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนได้อีกทางหนึ่งด้วยนะ

๑. เช็کت่อน้ำและก๊อกน้ำ

รู้ไหมคะว่าน้ำหยดเล็ก ๆ จากท่อน้ำหรือก๊อกน้ำที่ติดตั้งไม่แน่นนั้น ถ้าปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ซ่อมแซมในแต่ละวัน นั้นจะสูญเสียน้ำไปประมาณ ๗๕ ลิตร และถ้าท่อน้ำมีขนาดใหญ่จะสูญเสียน้ำไปโดยเปล่าประโยชน์ถึง ๓๘๗ ลิตร คิดดูสิคะว่ามันมากมายแค่ไหน

๒. ไม่ทิ้งขยะลงชักโครก

การทิ้งขยะลงชักโครกนอกจากจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ชักโครกตันแล้วยังเป็นการสิ้นเปลืองน้ำอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นฝอยอนามัย กระดาษชำระ หรือก้อนบูทรีที่ถูกทิ้งลงไป จะต้องใช้น้ำปริมาณมากทีเดียวในการชำระล้างไม่ให้เหลือซาก

๓. ตรวจสอบถังเก็บน้ำชักโครกเสมอ

หากถังเก็บน้ำชักโครกรั่วจะทำให้มีน้ำไหลลงชักโครกอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นแล้วควรหมั่นตรวจสอบเช็คเป็นประจำ โดยการใส่สีผสมอาหารลงไปในถังเก็บน้ำชักโครกแล้วกดน้ำทิ้ง และหลังจากกดน้ำไปแล้วประมาณ ๓๐ วินาที ยังมีน้ำไหลออกมา แสดงว่าถังเก็บน้ำชักโครกชำรุด ต้องรีบซ่อมแซมโดยด่วน

๔. ปิดน้ำระหว่างแปรงฟัน

หลาย ๆ คนมักจะเผลอเปิดน้ำขณะแปรงฟัน เพราะคิดว่าคงจะไม่สิ้นเปลืองอะไรมากมาย โดยที่ไม่รู้เลยว่าการทำเช่นนี้ทำให้เสียน้ำไปถึง ๒๐๐ แกลลอนหรือ ๗๕๗ ลิตรโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งเทียบเท่ากับสระขนาดใหญ่ที่สามารถใช้เลี้ยงฉลามได้ถึง ๖ ตัวเลยทีเดียว

๕. ปิดน้ำระหว่างถูสบู่

จะเปิดน้ำทิ้งไปทำไมหากในระหว่างที่สระผมหรือถูสบู่ไม่จำเป็นต้องใช้น้ำอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงควรปิดน้ำให้สนิทเสียก่อน แล้วค่อยเปิดน้ำอีกครั้งหลังจากชำระร่างกายด้วยสบู่เสร็จ

๖. อาบน้ำให้เร็วขึ้น

เพราะในการอาบน้ำแค่ ๔ นาทีเท่ากับการใช้น้ำไป ๗๕-๑๕๐ ลิตร ซึ่งถ้าอาบนานกว่านี้ปริมาณของน้ำที่ต้องใช้ก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ฉะนั้นแล้วควรอาบน้ำให้เร็วขึ้นอีกนิด ใช้เวลาให้น้อยลง เพื่อช่วยกันประหยัดทรัพยากรน้ำไว้ใช้ในภายภาคหน้า

๗. อาบน้ำโดยใช้ฝักบัว

หลายคนคงชอบนอนแช่ในอ่างอาบน้ำ แต่หลังจากนอนแช่ในอ่างเสร็จก็ต้องมาล้างตัวด้วยน้ำสะอาดอีกรอบอยู่ดี ซึ่งเท่ากับว่าใช้น้ำเป็น ๒ เท่าเลยทีเดียว ฉะนั้นเปลี่ยนมาอาบน้ำโดยใช้ฝักบัวจะช่วยประหยัดได้มากกว่าเยอะเลย

๘. เปลี่ยนวิธีล้างจาน หลาย ๆ คนอาจจะชินกับการเปิดน้ำไหลผ่านเพื่อล้างฟองสบู่ แต่กว่าจานจะสะอาดก็ต้องเสียน้ำไปมากเหมือนกัน เลยอยากแนะนำให้รองน้ำใส่กะละมังหรือซิงค์เอาไว้ก่อนแล้วค่อยนำจานมาล้าง ซึ่งวิธีนี้ทำให้จานสะอาดมากกว่า แถมยังใช้น้ำในการล้างจานน้อยกว่าด้วย

๙. ไม่เปิดน้ำไหลผ่านฝักและผลไม้ เช่นเดียวกับการล้างจาน การเปิดน้ำให้ไหลผ่านฝักและผลไม้ต้องใช้น้ำเยอะและอาจจะล้างฝักผลไม้ได้ไม่สะอาด ฉะนั้นจึงแนะนำให้ล้างโดยการเปิดน้ำใส่ซิงค์หรือกะละมังแล้วนำฝักกับผลไม้แช่ลงไปดีกว่า

๑๐. ปลุกหญ้ารอบโคนต้นไม้

การปลุกหญ้ารอบโคนต้นไม้จะช่วยชะลอการระเหยน้ำ ถ้าบริเวณที่ปลุกต้นไม้มีแคดินหรือมีหญ้าเป็นหย่อม ๆ น้ำจะระเหยเร็วมากหลังจากรดน้ำต้นไม้ ทำให้ต้นไม้ได้รับน้ำไม่เพียงพอ เหี่ยวเฉา และต้องรดใหม่อีกรอบ

๑๑. ล้างรถให้ถูกวิธี

การล้างรถอย่างถูกวิธีก็เป็นอีกหนึ่งหนทางที่จะช่วยประหยัดน้ำได้ โดยการล้างรถจากส่วนบนมาส่วนล่างและใช้ถังน้ำแทนสายยางจะช่วยประหยัดน้ำได้มากกว่า แถมหลังจากนี้ก็จะได้ไม่ต้องตกใจกับค่าน้ำแพง ๆ ในแต่ละเดือนอีกต่อไปแล้วด้วย

๑๒. ชักผ้าครั้งละมาก ๆ

การชักผ้าครั้งละน้อยชิ้นจะทำให้สิ้นเปลืองน้ำมากเพราะต้องทยอยซักเรื่อย ๆ ซึ่งเมื่อนำปริมาณน้ำซักผ้ามาคิดรวมกันแล้วจะมากกว่าการชักครั้งเดียวรวมกันหลายเท่า ฉะนั้นแล้วควรเก็บไว้ซักพร้อมกันอาจจะซักผ้าแค่ ๑ หรือ ๒ ครั้งต่อสัปดาห์

๑๓. ตรวจสอบมิเตอร์น้ำ

การตรวจสอบมิเตอร์น้ำเป็นประจำ นอกจากจะช่วยให้รู้ว่าแต่ละเดือนนั้นใช้น้ำไปเท่าไรแล้ว ยังสามารถเช็คน้ำรั่วได้อีกทางหนึ่งด้วย โดยให้ปิดน้ำแล้วไปเช็คมิเตอร์ ถ้ามิเตอร์ยังเพิ่มแสดงว่ามีน้ำรั่ว และถ้าเจอก็รีบให้ซ่อมแซมเสียเนะคะ ก่อนที่จะเสียน้ำไปมากกว่านี้

๑๔. รียูสน้ำซักผ้า

หลังจากซักผ้าและล้างจานอย่าเพิ่งเทน้ำทิ้ง เพราะสามารถนำไปรดน้ำต้นไม้ต่อได้ แต่แนะนำให้ใช้น้ำสุดท้ายเท่านั้นนะคะ เพราะน้ำจากการซักผ้าและล้างจานครั้งแรก ๆ นั้นมีสารเคมีอยู่ ซึ่งอาจทำให้ต้นไม้เหี่ยวหรือเฉาตาย

๑๕. ช่วยกันอนุรักษ์ป่า

เพราะต้นไม้และป่าเป็นต้นกำเนิดของแหล่งน้ำ เมื่อต้นไม้ถูกตัดแล้วก็จะไม่มีแหล่งดูดซึมน้ำฝนและก่อให้เกิดสภาวะแห้งแล้งตามมา ฉะนั้นเราทุกคนจึงควรช่วยกันอนุรักษ์ป่าเพื่อรักษาต้นน้ำของเราเอาไว้ เป็นอย่างไรกันบ้างคะสำหรับวิธีประหยัด ๑๕ วิธีที่เรานำมาฝาก จะเห็นได้ว่าแต่ละวิธีต่างก็เป็นวิธีที่ไม่ยุ่งยากอะไร บางวิธีก็เป็นวิธีที่คาดคิดไม่ถึงแต่ก็ช่วยประหยัดน้ำได้มากเช่นกัน แต่ไม่ว่าจะเป็นวิธีไหนก็ต้องอาศัยจิตสำนึกของเราทุกคน ฉะนั้นแล้วถ้าไม่เหลือบ่ากว่าแรงก็ช่วยกันประหยัดไว้ค่ะ เพื่อช่วยกันอนุรักษ์น้ำไว้ใช้กันนาน ๆ ถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน

ขอขอบคุณข้อมูลจาก [treehugger](#) [eartheasy](#) และ [epa](#)

การอนุรักษ์น้ำด้วยการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า

๑. การป้องกันและแก้ไขการรั่วไหล

การรั่วไหลและการสูญเสียเกิดขึ้นในทุกขั้นตอนการจัดการน้ำ ทางด้านการใช้น้ำในครัวเรือน ธุรกิจและอุตสาหกรรม การสูญเสียรั่วไหลที่พบมากที่สุด ได้แก่ จุดจ่ายน้ำหรือหัวก๊อกจ่ายน้ำ บริเวณเส้นทางส่งน้ำที่ข้อต่อ ข้ออง ถังเก็บน้ำของสุขภัณฑ์ ในการตรวจสอบอาจทำได้หลายวิธี นับแต่การสังเกตรอยซึมของน้ำ กำลังของน้ำที่ลดลง เสียงน้ำที่หยดไหลริน

สาเหตุของการรั่วไหล อาจเกิดจากการติดตั้ง การเลือกใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพไม่เหมาะสม การเลือกใช้อุปกรณ์ที่ไม่สอดคล้องกับการใช้งาน การเสื่อมของอุปกรณ์ส่งและจ่ายน้ำ การเสื่อมของยางที่ป้องกันการรั่วซึม การปิดไม่สนิทจากการใช้งาน รวมทั้งการสูญเสีย จากการเปิดก๊อกน้ำในขณะที่น้ำไม่ไหลและปล่อยให้ไหลโดยไม่ได้ปิด ฯลฯ

จากสาเหตุที่แตกต่างกันเองการรั่วไหลของน้ำข้างต้น การป้องกันมิให้มีการรั่วไหลของน้ำเลย จึงอาจเป็นเรื่องที่ทำได้ยากเนื่องจากปัจจัยหลายด้าน แต่การป้องกันให้มีการรั่วไหลน้อยที่สุดอาจทำได้โดยการจัดให้มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ

๒. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการใช้น้ำที่สิ้นเปลือง

การสูญเสียน้ำ นอกจากจะเกิดจากการสูญเสียรั่วไหลโดยไม่ตั้งใจแล้ว ยังเกิดขึ้นจากพฤติกรรมกรรมการใช้น้ำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่มีประสิทธิภาพ โดยมีการใช้น้ำที่มากเกินไปจนความจำเป็นในการทำกิจกรรมต่างๆ พฤติกรรมการใช้น้ำเกิดจากความเข้าใจและความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง เช่น เข้าใจว่าการสูญเสียในช่วงเวลาสั้นๆ จะไม่ทำให้เกิดความเสียหายใดๆ หรือการไหลของน้ำในช่วงสั้นๆ จะเกิดการเสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้นไม่น่าจะมีผลกระทบอะไรมากมาย เหตุผลที่ทำให้เกิดความเชื่อดังกล่าวคือ ค่าน้ำถูก หรือผู้ใช้ไม่ได้เป็นผู้ชำระค่าน้ำเอง เช่น กรณีการใช้น้ำในหน่วยงาน สถานบริการ หรือในการผลิตของอุตสาหกรรม การขาดการเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมกรรมการใช้น้ำที่มีการสูญเสีย กับผลเสียทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรและระบบนิเวศ ทำให้มีการใช้โดยไม่ระวัง พฤติกรรมการใช้น้ำที่มีการสูญเสียน้ำมาก ได้แก่

- การแปรงฟัน ที่ปล่อยให้มีการไหลของน้ำตลอดเวลา (๒๗ ลิตร)
- การล้างหน้าที่เปิดน้ำอย่างต่อเนื่อง (๑๘ ลิตร)
- การโกนหนวด โดยการเปิดน้ำไหลตลอดเวลา (๑๘ ลิตร)
- การล้างจาน โดยปล่อยให้ไหลสลับอย่างต่อเนื่อง (๔๐ ลิตร)
- การซักผ้า ที่ปล่อยให้มีการไหลของน้ำตลอดเวลา (๑๘๐ ลิตร)
- การอาบน้ำจากหัวจ่ายน้ำที่เปิดทิ้งไว้ (๕๐ ลิตร)
- การล้างรถจากปลายสายยางที่จ่ายน้ำโดยไม่ปิด (๕ ลิตร)
- การรดน้ำสนามหญ้าด้วยสายยางปลายเปิด (๕ ลิตร)

๓. การเลือกใช้เทคโนโลยีประหยัดน้ำ

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้มีการใช้น้ำอย่างไม่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นพฤติกรรมการใช้น้ำที่ยากต่อการแก้ไข คือ การใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม เช่น ใช้สายยางที่ไม่สามารถควบคุมการไหลของน้ำในการรดน้ำต้นไม้ ทำให้ควบคุมการปิด-เปิดลำบาก หรือการใช้ก๊อกน้ำที่ไม่มีอุปกรณ์เติมอากาศ ทำให้ต้องใช้น้ำในการล้างมือมากกว่าปกติ หรือการใช้ก๊อกน้ำหัวเกลียวที่ยากต่อการปิด-เปิด ฯลฯ ทำให้มีการใช้น้ำในปริมาณมาก ดังนั้น การใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเลือกใช้เทคโนโลยี พร้อมๆ กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการลดการรั่วไหลของน้ำ

การอนุรักษ์น้ำด้วยการลดการปนเปื้อนของน้ำ

การใช้น้ำในภาวะการขาดแคลนน้ำ ผู้ใช้น้ำนอกจากจะต้องเพิ่มความระมัดระวัง ในการลดปริมาณการใช้น้ำด้วยการใช้ในกิจกรรมต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และยังคงต้องป้องกันมิให้น้ำใช้มีการปนเปื้อนโดยไม่จำเป็น

โดยการลดและหลีกเลี่ยงการใช้น้ำเป็นที่รองรับสิ่งปฏิกูลทุกชนิดทั้งภายในและภายนอกพื้นที่การใช้น้ำ เพื่อเปิดโอกาสให้น้ำได้มีการฟื้นตัว และทำความสะอาดด้วยวิธีการทางธรรมชาติได้อย่างดีก่อนที่จะถูกผู้ใช้น้ำรายอื่นนำไปใช้อีก การลดการปนเปื้อนอาจจะทำได้อีกหลายขั้นตอน ด้วยการจัดให้มีการแยกไขมันออกจากน้ำ การแยกตะกอนหรือสิ่งเจือปน การตกตะกอนเพื่อลดปริมาณสารแขวนลอย การลดความเป็นกรดหรือด่าง เป็นต้น เพื่อให้ น้ำที่ผ่านการใช้ประโยชน์มีการปนเปื้อนน้อยที่สุด ก่อนถูกส่งเข้าระบบบำบัดที่เหมาะสมต่อไป

การอนุรักษ์ด้วยการบำบัดน้ำเสียในครัวเรือน

น้ำที่ผ่านการใช้ประโยชน์และมีการปนเปื้อน จะต้องมีการบำบัดให้สะอาดก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อมิให้ผู้ใช้น้ำรายอื่นต้องเดือดร้อนจากการใช้น้ำของผู้ใช้น้ำที่อยู่ต้นน้ำ ปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียอย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีการผลิตและจำหน่ายในราคาที่เหมาะสม

ถังดักไขมัน/ถังสำเร็จรูป

ปัจจุบัน การติดตั้งบ่อดักไขมันในอาคารบ้านพัก หอพัก ร้านอาหาร ภัตตาคาร และสถานประกอบการอื่น ๆ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก นอกจากจะสามารถลดการปนเปื้อนและช่วยลดปัญหามลพิษทางน้ำ ยัง เป็นการป้องกันการอุดตันของท่อระบายน้ำอีกด้วย ในปัจจุบันถังดักไขมันสำเร็จรูปมีจำหน่ายตามร้านค้าวัสดุ ก่อสร้างทั่วไป โดย หลักการทำงานของถังดักไขมันคือ แยกไขมันไม่ให้ไหลปนไปกับน้ำทิ้ง ถังดักไขมันมักจะได้รับการออกแบบให้มีหน้าที่เป็นถังดักเศษอาหารในตัว โดยถังจะแบ่งได้เป็นสองส่วนซึ่งเชื่อมต่อกัน ส่วนแรกจะมีตะแกรงดักขยะ ซึ่งใช้ในการกรองเศษอาหารขนาดใหญ่ ตะแกรงนี้จะสามารถแยกออกมาได้ เพื่อเทเศษอาหารทิ้งและทำความสะอาดได้ง่าย น้ำที่ไหลผ่านตะแกรงก็จะลอดแผ่นกันเข้าสู่ส่วนที่สอง ซึ่งจะทำหน้าที่ดักไขมัน ด้วยการขังน้ำเสียไว้สักระยะเวลาหนึ่งเพื่อเปิดโอกาสให้ไขมันและน้ำมันที่ปะปนอยู่กับน้ำลอยขึ้นมาบน ผิวหน้า เมื่อสะสมจนมีปริมาณมากก็จะสามารถดักออกไปทิ้งได้ ส่วนน้ำที่ถูกแยกเอาไขมันออกแล้ว ก็จะไหลออกทางช่องระบายน้ำออก ซึ่งจมอยู่ใต้ระดับไขมัน ถังดักไขมันแบบนี้สามารถลดปริมาณไขมันในน้ำเสียให้น้อยลงได้ถึง ๕ เท่า

บำบัดด้วยพืชน้ำ

เป็นระบบบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีธรรมชาติ โดยอาศัยพืชน้ำ จุลินทรีย์ และดินเป็นตัวบำบัด มีกลไก ในการบำบัดน้ำเสีย ส่วนใหญ่จะเกิดที่ชั้นดินส่วนพื้นบึง พืชน้ำเหล่านี้ดูดซับเอาธาตุอาหารและแร่ธาตุเหล่านี้ไปใช้ในการเจริญเติบโตของพืชน้ำเอง เพราะฉะนั้น พืชน้ำแทบทุกชนิดจึงมีคุณสมบัติที่ดีในการบำบัด แต่พืชแต่ละชนิดมีความเหมาะสมไม่เท่าเทียมกันเนื่องจากคุณสมบัติในการดูดซับและการนำพืชนั้นไปใช้ประโยชน์หลังจากการบำบัดแล้ว (ที่นิยมส่วนใหญ่เป็นกลุ่ม ฤๅษี จอก แหน และ ผักตบชวา และพืชอื่นที่เก็บออกได้ง่ายเพราะ ถ้าไม่เก็บออกอาจทำให้น้ำเน่าเสียต่อไปเนื่องจากพืชน้ำเหล่านี้เน่าเสียได้) จะใช้พืชพื้นเมืองที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ นั้น ๆ เพื่อช่วยบำบัดน้ำเสีย น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วจะอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งที่อาจซึมลงดินเพื่อเพิ่มน้ำในดิน หรือระบายลงสู่แหล่งน้ำใกล้เคียงได้ อีกทั้งในการดูแลรักษาระบบนี้ง่ายและเสียค่าใช้จ่ายน้อย ดังนั้นระบบบำบัดน้ำเสียด้วยพืชน้ำนี้ จึงเป็นที่นิยมและได้รับการพัฒนาอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

การใช้น้ำในห้องน้ำ

สุขภัณฑ์

กดชักโครกสุขภัณฑ์รุ่นธรรมดา ๑ ครั้งจะสิ้นเปลืองน้ำตั้งแต่ ๑๕-๒๒ ลิตร แล้วแต่ชนิดและรุ่นของชักโครก ในขณะที่สุขภัณฑ์ชนิดที่ใช้ น้ำราดจะใช้ น้ำเพียง ๒ ลิตรและสุขภัณฑ์รุ่นประหยัดน้ำจะใช้ น้ำเพียง ๔-๖ ลิตรเท่านั้น อย่างไรก็ตามหากมีการรั่วไหลของน้ำในถังพักน้ำของชักโครก จะทำให้สูญเสีย น้ำปริมาณมาก (ใน ๑ ปีสูญเสียประมาณ ๑๐๐ ลบ.มต่อครัวเรือน) ดังนั้นผู้ใช้จึงควร

๑. หลีกเลี่ยงการใช้สุขภัณฑ์เป็นที่ทิ้งขยะหรือของเสีย

๒. กดชักโครกหลังจากการใช้แล้วเท่านั้น

๓. ปริมาณน้ำที่ใช้ในการทำสะอาดโถปัสสาวะจะน้อยกว่าการใช้น้ำในโถชักโครก ๓ เท่า ดังนั้น ควรแยก

โถปัสสาวะกับชักโครกเพื่อลดการใช้น้ำ

๔. ใช้สุขภัณฑ์ชนิดน้ำราดจะประหยัดน้ำได้มากกว่า

๕. ใช้สุขภัณฑ์รุ่นประหยัดน้ำซึ่งจะสิ้นเปลืองน้ำเพียง ๔-๖ ลิตรต่อการกด ๑ ครั้ง

อาบน้ำ

อาบน้ำด้วยฝักบัว ๑ ครั้ง ใช้น้ำเฉลี่ย ๒๐ ลิตรต่อคน แต่ถ้าอาบน้ำในอ่างจะใช้น้ำครั้งละ ๑๐๐ ลิตร นอกจากนี้ในรายที่อาบน้ำอุ่นการอาบน้ำในอ่างจะสิ้นเปลืองพลังงานมากกว่าการอาบน้ำด้วยฝักบัวเช่นเดียวกัน

การอาบน้ำอย่างรู้คุณค่าของน้ำ

๑. ปิดฝักบัวหรือก๊อกน้ำทุกครั้งขณะที่ฟอกสบู่ ถูตัวหรือสระผม มิฉะนั้นแล้วจะสิ้นเปลืองน้ำประมาณ ๙๐ ลิตรต่อการอาบน้ำ ๑ ครั้ง

๒. แต่ละนาทีของการอาบน้ำด้วยฝักบัวจะใช้น้ำ ๙ ลิตร ดังนั้นควรใช้เวลาในการอาบน้ำให้สั้นลงเพื่อช่วยประหยัดน้ำ

๓. ใช้ภาชนะรองรับน้ำเย็นที่มักถูกเปิดทิ้ง ๑๐-๒๐ วินาที ก่อนที่น้ำจะอุ่น (กรณีใช้เครื่องทำน้ำร้อน)

๔. การใช้ฝักบัวรุ่นประหยัดน้ำจะสามารถลดปริมาณการใช้น้ำในการอาบน้ำได้มากถึง ร้อยละ ๕๐ และลดการใช้พลังงานลงด้วย

๕. การติดตั้งอุปกรณ์ควบคุมการไหลของน้ำมิให้มากกว่า ๕ ลิตรต่อนาที จะช่วยลดการใช้น้ำในการอาบน้ำด้วยฝักบัวได้มาก

ก๊อกน้ำ

๑. ตรวจสอบรอยรั่วของก๊อกน้ำหรือฝักบัว และซ่อมทันที

๒. แปร่งฟันโดยใช้แก้วรองน้ำจะใช้น้ำเพียง ๑ ลิตร เท่านั้น

๓. โคนหมวดโดยเปิดน้ำเฉพาะตอนล้างและฟอกสบู่จะสิ้นเปลืองน้ำเพียง ๑-๒ ลิตร

๔. น้ำที่หยดจากก๊อกน้ำ ๒ หยดต่อ ๑ วินาที รวมแล้วจะเท่ากับน้ำ ๒๐ ลบ.ม. ใน ๑ ปี

๕. โดยเฉลี่ยก๊อกน้ำจะมีอัตราการไหล ๙ ลิตรต่อนาที การเปิดก๊อกน้ำขณะที่ไม่มีการใช้น้ำ เช่น การ แปร่งฟัน ฟอกสบู่ หรือปล่อยให้ น้ำล้นอ่างหรือถึงน้ำ หมายถึงการสูญเสีย ๙ ลิตรต่อนาที

๖. การปิดก๊อกน้ำไม่สนิทหรือก๊อกน้ำมีข้อต่อหลวม จนมีน้ำหยดตลอดเวลา จะทำให้มีการสูญเสียถึง วันละ ๖๐ ลิตร

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการใช้น้ำในครัว

๑. การล้างผักโดยใช้ภาชนะรองน้ำจะใช้น้ำประมาณ ๕-๑๐ ลิตร ในขณะที่การล้างโดยเปิดให้ก๊อกน้ำ ไหลตลอดเวลา ๕ นาที จะสิ้นเปลืองน้ำ ๔๕ ลิตร

๒. การล้างจาน ถ้วยชาม ถ้ำล้างโดยใช้ภาชนะรองน้ำจะใช้น้ำ ๕๐ ลิตร แต่ถ้าล้างโดยเปิดก๊อกน้ำตลอด จะสิ้นเปลืองน้ำถึง ๑๓๕ ลิตร

การซักผ้า

๑. ซักผ้าด้วยเครื่องใช้น้ำเฉลี่ย ๑๐๐ ลิตรต่อการซัก ๑ ครั้ง

๒. ซักผ้าปริมาณเท่ากันด้วยมือ (หรือใช้กะละมังรองน้ำ) จะใช้น้ำครึ่งหนึ่งของการซักด้วยเครื่อง

๓. เครื่องซักผ้าแบบที่มีแกนหมุนแนวนอน (ส่วนใหญ่เป็นแบบฝาเปิดด้านหน้า) จะใช้น้ำในการซัก (๙๕-๑๑๓ ลิตร) น้อยกว่า

๔. เครื่องซักผ้าแกนหมุนแนวตั้ง (ส่วนใหญ่เป็นแบบฝาเปิดด้านบน ใช้น้ำ ๑๓๒-๒๐๘ ลิตร) บางรุ่นใช้น้ำเพียง ๑ ใน ๓ ส่วนของเครื่องซักแบบแกนหมุนแนวตั้ง

เคล็ดลับการซักผ้าแบบประหยัดน้ำ

๑. หลีกเลี่ยงการซักผ้าครั้งละน้อยๆ

๒. แห่ผ้าพร้อมผลซักผ้าก่อนทำการซักประมาณ ๒๐-๓๐ นาที
๓. ซักผ้าในปริมาณที่สอดคล้องกับขีดความสามารถของเครื่อง
๔. ใช้เครื่องซักผ้าที่มีแกนหมุนแนวนอนแทนเครื่องที่มีแกนหมุนแนวตั้ง
๕. เลือกเครื่องซักผ้าที่มีระบบการซักด้วยน้ำเย็น
๖. ใช้น้ำจากการล้างพื้นผิวอาคาร รดน้ำต้นไม้หรือสนามหญ้าจะช่วยประหยัดน้ำ

การรดน้ำต้นไม้

๑. การรดน้ำต้นไม้ด้วยกระบอกฝักบัวจะประหยัดกว่าวิธีการใช้สายยาง เพราะสามารถควบคุมปริมาณน้ำที่ไหลได้โดยตรง
 ๒. การรดน้ำตอนเที่ยงหรือบ่ายจะทำให้สูญเสียน้ำไปกับการระเหยถึง ๕๐%
- ข้อควรปฏิบัติในการรดน้ำต้นไม้
๑. ลดพื้นที่ปลูกหญ้าแลปลูกพืชทดแล้งแทน
 ๒. พรวนดินและเพิ่มสารอินทรีย์ในดินจะช่วยให้ดินสามารถเก็บกักน้ำได้ดีขึ้น
 ๓. หาเศษไม้ กิ่งไม้หรือใบไม้มาคลุมโคนต้นไม้จะทำให้ลดอัตราการระเหยของน้ำในดิน
 ๔. หลีกเลี่ยงการให้น้ำพืชในเวลากลางวันและบ่ายโดยเฉพาะช่วงฤดูร้อน
 ๕. รองรับน้ำฝนในภาชนะเพื่อรดน้ำต้นไม้
 ๖. ใช้ท่อหยดที่มีอุปกรณ์ควบคุมการปล่อยน้ำรดน้ำต้นไม้ จะช่วยลดการสูญเสียน้ำเมื่อเทียบกับการรดด้วยท่อโดยตรง
 ๗. ใช้ชลประทานน้ำหยดแทนการใช้สปริงเกอร์ จะลดปริมาณน้ำได้ถึง ๖๐%
 ๘. จับเวลาการทำงานของสปริงเกอร์ ให้ได้ปริมาณน้ำ ๓เซนติเมตร จะช่วยให้การให้น้ำแก่พืชมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- หาความรู้เพิ่มเติมกับ [๗๗](#) [วิธีกับการใช้น้ำอย่างคุ้มค่า](#)

วิธีประหยัดน้ำในห้องน้ำ ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีการใช้น้ำปริมาณกว่าครึ่งหนึ่งของการใช้น้ำทั้งหมดในบ้าน

- อย่าเปิดก๊อกน้ำทิ้งไว้ขณะแปรงฟันหรือ
- อาบน้ำด้วยฝักบัวแทนการอาบน้ำในอ่างอาบน้ำ และปิดน้ำขณะถูสบู่หรือสระผม
- ถ้าต้องใช้อ่างอาบน้ำ ให้ปิดจุกก๊อกทางระบายน้ำก่อนเปิดน้ำ และเปิดน้ำเพียงครึ่งอ่าง และควรอาบน้ำให้เด็กเล็กพร้อมๆ กัน
- อย่าใช้ส้วมเป็นถังขยะ

วิธีประหยัดน้ำในห้องครัวและที่ซักรีด ซึ่งเป็นวิธีง่ายๆ ที่จะช่วยให้ประหยัดน้ำได้อย่างมาก ให้เติมน้ำในตู้เย็นแทนที่จะปล่อยให้ น้ำจากก๊อกน้ำไหลกระทั่งน้ำเย็นลง

- ล้างผักและผลไม้ในอ่าง และใช้แปรงล้างผัก
- อย่าใช้น้ำในการละลายน้ำแข็งจากอาหาร แต่ให้ปล่อยอาหารไว้ในตู้เย็นช่องธรรมดาข้ามคืนจนน้ำแข็งละลายเอง
- ให้ขจัดเศษอาหารออกจากจานชามแทนการล้างน้ำ ก่อนจะใส่จานชามเหล่านั้นเข้าไปในเครื่องล้างจาน และล้างเมื่อจานชามมีปริมาณมากจนเต็มเครื่องแล้วเท่านั้น
- ทิ้งเศษอาหารลงในถังหมักขยะอินทรีย์แทนการทิ้งลงในถังขยะ
- ซักผ้าต่อเมื่อมีปริมาณผ้ามากจนเต็มเครื่องซักผ้า หรือใช้ระดับน้ำที่เหมาะสมกับปริมาณผ้า หรือใช้คำสั่งบนเครื่องซักผ้าที่เหมาะสม

วิธีประหยัดน้ำด้วยอุปกรณ์ภายในบ้าน บ้านที่ใช้เครื่องสุขภัณฑ์และเครื่องใช้ประสิทธิภาพสูง สามารถช่วยให้ประหยัดน้ำที่ใช้ในบ้านได้ถึงร้อยละ ๓๐ และช่วยประหยัดค่าน้ำ ค่าบำบัดน้ำเสียและค่าไฟฟ้าได้อย่างมาก

- ติดตั้งอุปกรณ์เติมอากาศที่หัวก๊อกและหัวฝักบัว
- เลือกซื้อเครื่องซักผ้าประสิทธิภาพสูง ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดน้ำและไฟฟ้าได้กว่าร้อยละ ๕๐
- ซ่อมแซมรูรั่วต่างๆ การปล่อยให้ซีกโครกรั่วทำให้เสียน้ำถึง ๒๐๐ แกลลอน (ประมาณ ๘๐๐ ลิตร) ต่อวัน การค้นหารูรั่วสามารถทำได้ด้วยการเติมสีผสมอาหารลงในน้ำในแท็งค์เก็บน้ำ ถ้าน้ำที่มีสีไหลมาที่โถชักโครก แสดงว่าซีกโครกรั่ว

การนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดกลับมาใช้ใหม่ ปริมาณน้ำทั้งหมดที่ใช้ในบ้านในช่วงฤดูการเพาะปลูกสูงสุดร้อยละ ๗๕ ถูกใช้ไปกับกิจกรรมภายนอกบ้าน เช่น การรดน้ำต้นไม้ ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ การนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดมาใช้นี้จะช่วยประหยัดน้ำได้ (ในช่วงสภาพอากาศแห้งแล้งอาจมีการสั่งห้ามรดน้ำต้นไม้ ให้ใช้น้ำเฉพาะที่จำเป็น ดังนั้นบางข้อต่อไปนี้อาจไม่สามารถใช้ได้)

- ค้นหาและซ่อมรูรั่วทั้งหมดในระบบน้ำ
- ใช้น้ำที่ผ่านการบำบัดอย่างเหมาะสมสำหรับการซักล้าง
- รดน้ำสนามหญ้าหรือพืชในสวนในช่วงที่อากาศเย็นที่สุดของวัน (ตอนเช้าตรู่จะดีที่สุด) อย่านรดน้ำในวันที่มีลมแรง
- รดน้ำต้นไม้และไม้พุ่มที่มีระบบรากหยั่งลึกให้นานและถี่น้อยกว่าพืชที่มีระบบรากตื้นซึ่งต้องการน้ำปริมาณน้อยแต่บ่อย และขอคำแนะนำจากผู้ให้บริการในท้องถิ่นเกี่ยวกับความจำเป็นในการรดน้ำต้นไม้ในพื้นที่บ้าน
- ตั้งสปริงเกอร์ให้รดน้ำเฉพาะสนามหญ้าหรือสวนเท่านั้น ไม่ให้รดน้ำถนนหรือทางเดิน
- ใช้สายยางน้ำซึมหรือระบบน้ำแบบหยดสำหรับต้นไม้หรือไม้พุ่ม
- ติดตั้งเซนเซอร์วัดความชื้นบนระบบสปริงเกอร์
- ใช้วัสดุคลุมดินรอบๆ ไม้พุ่มและพืชสวนเพื่อลดการระเหยของน้ำจากหน้าดินและลดการเติบโตของวัชพืช
- กำจัดหญ้าคาหรือนำหญ้าปุศนามออกจากบริเวณที่มีรากของต้นไม้อยู่ เพื่อให้น้ำไหลซึมได้ดีขึ้น
- เพิ่มความสูงของการตัดหญ้า เพราะใบหญ้าที่ยาวจะช่วยบังแดดให้กันและกัน ลดการระเหยของน้ำและลดการเติบโตของวัชพืช
- ลดปริมาณการใช้น้ำพุหรือเลิกใช้น้ำพุ เพราะน้ำพุจะทำให้พืชงอกใหม่เร็วขึ้นซึ่งทำให้จำเป็นต้องรดน้ำเพิ่มขึ้น
- เมื่อมีการประกาศห้ามใช้น้ำเพื่อกิจกรรมภายนอกบ้านในช่วงหน้าแล้ง ให้รดน้ำต้นไม้หรือสวดยด้วยน้ำจากคอยล์ร้อน (Condenser) ของเครื่องปรับอากาศ น้ำจากเครื่องดูดความชื้น น้ำจากอ่างอาบน้ำหรืออ่างล้างจาน อย่าใช้น้ำที่มีสารฟอกขาว น้ำยาล้างจานสำหรับเครื่องล้างจานหรือน้ำยาปรับผ้านุ่ม

การใช้น้ำเพื่อกิจกรรมอื่นๆ ภายนอกบ้าน

- ใช้วิธีกวาดถนน ทางเดินและบันไดแทนการฉีดน้ำล้าง
- ล้างรถด้วยน้ำจากถังน้ำหรือเลือกใช้บริการล้างรถที่ใช้น้ำรีไซเคิล
- เมื่อใช้สายยางให้ควบคุมปริมาณการไหลของน้ำด้วยหัวฉีดแบบปิดอัตโนมัติ
- หลีกเลี่ยงการซื้อของเล่นที่ต้องให้น้ำไหลผ่านตลอด
- เลือกซื้อเครื่องกรองน้ำในสระว่ายน้ำที่ช่วยประหยัดน้ำ
- ใช้ผ้าใบคลุมสระว่ายน้ำเมื่อไม่ได้ใช้สระว่ายน้ำ เพื่อลดการระเหยของน้ำ
- อย่าติดตั้งหรือใช้น้ำพุประดับ นอกเสียจากว่าน้ำพุประดับเหล่านั้นใช้น้ำที่ผ่านการรีไซเคิล และติดป้ายบอกว่ำน้ำนั้นเป็นน้ำรีไซเคิล แต่อย่าทำในช่วงแล้ง

การปรับปรุงคุณภาพน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางดีได้ให้ความสำคัญด้านคุณภาพน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคครอบคลุมทุกชุมชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข เพื่อเฝ้าระวังการปนเปื้อนของน้ำกับแบคทีเรีย เชื้อโรค ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพทำให้เกิดโรคระบบทางเดินอาหาร สำหรับการบริโภคน้ำดื่มที่สะอาด ปลอดภัยจะต้องมีลักษณะ ๓ ประการ ได้แก่ น้ำต้องปราศจากเชื้อโรค ไม่มีสารพิษ และหากมีแร่ธาตุหรือสารบางอย่างปนเปื้อนในน้ำจะต้องไม่เกินกว่าที่เกณฑ์มาตรฐานกำหนดคุณภาพน้ำบริโภคกำหนด โดยมีวิธีการปรับปรุงคุณภาพน้ำดื่ม ดังนี้

๑.การต้ม เป็นการปรับปรุงคุณภาพน้ำที่ง่ายที่สุด ต้มให้เดือดที่อุณหภูมิ ๑๐๐ องศาเซลเซียส หรือเดือดจัด ประมาณ ๑ นาที จะฆ่าเชื้อโรคและลดความกระด้างของน้ำ

๒.การกรอง เป็นวิธีการปรับปรุงคุณภาพน้ำผ่านวัสดุที่ใช้เป็นตัวกรอง ทำหน้าที่กั้นสิ่งสกปรกที่ติดมากับน้ำให้ติดค้าง สำหรับครัวเรือนสามารถจัดทำเครื่องกรองแบบง่ายๆ โดยใช้ภาชนะสำหรับใส่น้ำขนาดที่ต้องการใส่วัสดุกรอง ทราयीที่ทำเป็นชั้นๆ แล้วให้น้ำไหลผ่านฆ่าเชื้อโรคด้วยคลอรีน

๓.การเติมคลอรีน เป็นการฆ่าเชื้อโรคในน้ำที่มีประสิทธิภาพสูง ประหยัด สำหรับครัวเรือนนิยมใช้คลอรีน ๒ ประเภท ได้แก่ คลอรีนผง และคลอรีนน้ำ

๔.การตกตะกอน เป็นกระบวนการที่ทำให้น้ำใสขึ้น ส่วนใหญ่จะใช้สารส้มโดยกวนสารส้มในน้ำทิ้งให้ตกตะกอนนำน้ำส่วนใสไปต้มหรือเติมคลอรีนเพื่อฆ่าเชื้อโรค

๕.การฆ่าเชื้อโรคโดยแสงแดด โดยนำน้ำที่จะปรับปรุงใส่ขวดแก้วใส ตากแดดไม่ต่ำกว่า ๗ ชั่วโมง ช่วงเวลาที่เหมาะสม คือ ช่วงเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.

๖.การดูแลภาชนะเก็บน้ำ ภาชนะกักเก็บน้ำขนาดเล็ก ได้แก่ कुलเลอร์ และขวดน้ำ ควรล้างทำความสะอาดทุกวัน ส่วนภาชนะกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ ถังน้ำ แท็งก์น้ำ และโอ่งน้ำ ควรทำความสะอาดอย่างน้อยทุก ๖ เดือน โดยขัดล้างคราบสกปรก ทิ้งไว้ให้แห้งหรือฆ่าเชื้อโรคด้วยการใช้คลอรีน ๖๐ % ในอัตราส่วน ๑ ช้อนชา ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ใส่ให้เต็มภาชนะเก็บน้ำแล้วกวนน้ำกับคลอรีน แช่ประมาณ ๒ นาที แล้วจึงปล่อยน้ำทิ้ง และเก็บน้ำสะอาดได้ตามปกติ

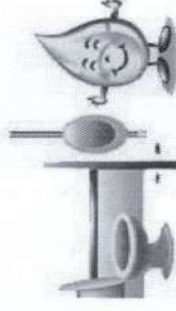
(๕) การซักผ้า

ขณะที่ทำการซักผ้าไม่ควรเปิดน้ำทิ้งไว้ตลอดเวลา จะเสียน้ำถึง ๙

ลิตร/นาที ที่ควรรวบรวมผ้าให้เต็มมากพอต่อการซักแต่ละครั้ง ทั้ง

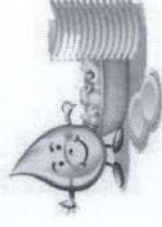
การซักด้วยมือและเครื่องซักผ้า

๖) การล้างถ้วยชาม

ภาษา

ใช้กระดาษเช็ดคราบสกปรก ออกก่อน แล้วล้างพร้อมกันในอ่างน้ำ จะประหยัดเวลาประหยัดน้ำ และให้ความสะอาดมากกว่าล้างจากก๊อกโดยตรง ซึ่งจะสิ้นเปลืองน้ำ ๙ ลิตร/นาที

วิธีการใช้น้ำอย่างประหยัด

(๑) การอาบน้ำ การใช้ฝักบัวจะ

สิ้นเปลืองน้ำน้อยที่สุด รู้ฝักบัว ยิ่งเล็กยิ่งประหยัดน้ำ และหากใช้อย่างอาบน้ำ จะใช้น้ำถึง ๑๑๐-๒๐๐ ลิตร

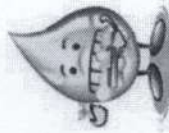

(๒) การโกนหนวด โกนหนวดแล้วใช้

กระดาษเช็ดก่อน จึงใช้น้ำ จากแก้ว มาล้างอีกครึ่ง ล้างมีดโกนหนวดโดยการ จุ่มล้างในแก้ว จะประหยัดกว่าล้างโดยตรงจากก๊อก

(๓) การแปรงฟัน การใช้น้ำบ้วนปาก และแปรงฟันโดยใช้แก้ว จะใช้น้ำเพียง ๐.๕-๑ ลิตร การปล่อยให้ไหล จากก๊อกตลอดการ แปรงฟัน จะใช้น้ำถึง ๒๐-๓๐ ลิตรต่อครั้ง

(๔) การใช้ชักโครก

การใช้ชักโครกจะใช้น้ำถึง ๘-๑๒ ลิตร ต่อครั้ง เพื่อการประหยัด ควรใช้ถุงบรรจุน้ำใส่โถน้ำ เพื่อลดการใช้น้ำ โถส่วนแบบดีกร้าจะสิ้นเปลืองน้ำน้อยกว่าแบบชักโครกหลายเท่า หากใช้ชักโครก ควรติดตั้งโถปีสภาวะและโล้วแยกจากกัน

(๘) การเช็ดพื้น

ควรใช้ภาชนะรองน้ำและชักล้างอุปกรณ์ใน ภาชนะก่อนที่จะนำไปเช็ดดู จะใช้น้ำน้อยกว่า การใช้น้ำสายยางฉีดล้างทำ ความ

สะอาดพื้นโดยตรง

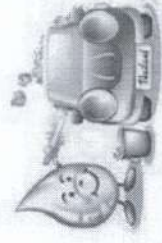
(๙) การรดน้ำต้นไม้

ควรใช้ฝักบัวรดน้ำต้นไม้แทนการใช้น้ำสายยางต่อกจากก๊อกน้ำโดยตรง หากเป็นพื้นที่บริเวณกว้าง ก็ควรใช้ สปริงเกอร์ หรือใช้น้ำที่เหลือจากกิจกรรมอื่นมารดต้นไม้ ก็จะช่วย ประหยัดน้ำลงได้

(๑๐) การล้างรถ

ควรรองน้ำใส่ภาชนะ เช่น ถังน้ำ แล้วใช้ผ้าหรือ เครื่องมือล้างรถจุ่มน้ำลงในถัง เพื่อเซ็ททำความสะอาดแทนการใช้น้ำสายยางฉีดน้ำโดยตรง ซึ่งจะเสียน้ำ

เป็นปริมาณมากถึง ๑๕๐-๒๐๐ ลิตร/ครั้ง หากสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการใช้น้ำที่ควรใช้จริงอย่างถูกวิธี ไม่เปิดน้ำทิ้งระหว่างการใช้งานหรือปล่อยให้ไหลทิ้ง จะสามารถลดการใช้น้ำได้ถึง ๒๐-๕๐ % ที่เดียว

การเลือก ถึงเก็บน้ำ ให้เหมาะสมกับการใช้งานใน
ครอบครัว

แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ ถึงเก็บน้ำแอสเตนเลสและถึงเก็บน้ำแบบ
พลาสติกโพลีเอสเตอร์

- ถึงเก็บน้ำแอสเตนเลส จะได้เปรียบเรื่องความแข็งแรง
ทนทาน ทำความ สะอาดง่าย

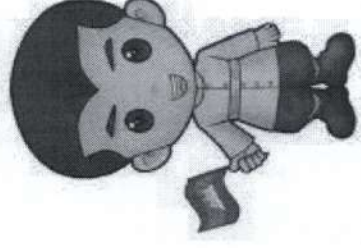
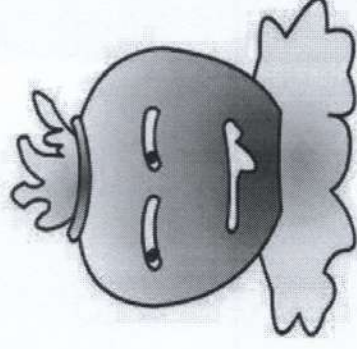
- ส่วน ถึง พลาสติกโพลีเอสเตอร์คุณภาพสูง จะได้เปรียบเรื่อง
รูปทรงหน้าตา สีสีนที่หลากหลายกว่า และหมดปัญหาเรื่อง
สนิม อายุใช้งานยาวนานหลายทศวรรษ และยังซ่อมแซมง่ายเมื่อ
เกิดการชำรุด และไม่เป็นตะไคร่น้ำ

วิธีการเลือกขนาดถึงเก็บน้ำ

การ เลือกถึงเก็บน้ำ เรื่องสำคัญจึงอยู่ที่การเลือกขนาดและ
การติดตั้งมากกว่าซึ่งจากผลการสำรวจ วิจัยของการประปา
นครหลวง ระบุว่า การใช้น้ำของแต่ละคนเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๐๐
ลิตร/วัน/คน ดังนั้นหากจะเลือกขนาดถึงสำรองน้ำไว้ใช้ควร
เลือกให้เหมาะสมกับสมาชิกคนใน บ้าน โดยการเอาจำนวน
สมาชิกในบ้าน คูณด้วย ๒๐๐ ก็จะได้ขนาดถึงเก็บน้ำที่
เหมาะสมกับบ้านคุณ แต่ถ้าจะให้ดีเอาตัวเลขที่คุณได้ คูณ
ด้วย ๒ อีกทีเพื่อฉุกเฉินน้ำไม่ไหล ๒ วันติดต่อกัน เพื่อเวลาที่
ต้องการใช้น้ำจำนวนมาก ส่วนถึงเก็บน้ำให้เลือกขนาด
ใหญ่ที่สุดเท่าที่พื้นที่จะอำนวย เพราะน้ำฝนต้องมามากพอ
สำหรับใช้งานถึงอีก ๑ ปี

เลือกขนาดความจุของถึงเก็บน้ำให้เหมาะสมกับสมาชิกใน
ครอบครัว

- ๑.มีจำนวนผู้ใช้หน้า ๕ คน ควรเลือกถึงเก็บน้ำที่มี
ความจุประมาณ ๑,๐๐๐ ลิตร
- ๒.มีจำนวนผู้ใช้หน้า ๖ คน ควรเลือกถึงเก็บน้ำที่มี
ความจุประมาณ ๑,๒๐๐ ลิตร
- ๓.มีจำนวนผู้ใช้หน้า ๗-๘ คน ควรเลือกถึงเก็บน้ำที่
มีความจุประมาณ ๑,๖๐๐ ลิตร
- ๔.มีจำนวนผู้ใช้หน้า ๙-๑๐ คน ควรเลือกถึงเก็บน้ำ
ที่มีความจุประมาณ ๒,๐๐๐ ลิตร

จัดทำโดย

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลบางดี
ตำบลบางดี อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

โทรศัพท์ ๐๗๕-๒๘๘๔๕๓

**บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ
ระหว่าง**

**โรงเรียนบางดีวิทยาาคม
กับ องค์การบริหารส่วนตำบลบางดี**

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ระหว่าง โรงเรียนบางดีวิทยาาคม โดย นายปราโมทย์ สุทธิรักษ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบางดีวิทยาาคม ซึ่งต่อไปในบันทึกข้อตกลงนี้เรียกว่า “โรงเรียน”

กับ องค์การบริหารส่วนตำบลบางดี โดย นายสมิท ชูเมือง ที่ลงนามทำบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ซึ่งต่อไปในบันทึกข้อตกลงนี้เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น” อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายตกลงทำ “บันทึกข้อตกลง” โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ วัตถุประสงค์

ด้วยคณะรัฐมนตรีในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ลงมติเห็นด้วยกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) ตามที่กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทยจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศในระยะสั้น (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐) ประกอบกับนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยบูรณาการร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ “ประเทศไทยไร้ขยะ” ตามแนวทาง “ประชารัฐ” ระยะ ๑ ปี โดยใช้หลักการ ๓Rs คือการใช้น้อย ใช้ซ้ำและนำกลับมาใช้ใหม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศลดลงร้อยละ ๕ จากอัตราการเกิดขยะมูลฝอย ซึ่งจังหวัดกระบี่ได้จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะของจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการขยะของจังหวัด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการดำเนินการตามแผนดังกล่าว จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงฉบับนี้

ข้อ ๒ กรอบแนวทางขอความร่วมมือ

ฐานะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกหลักที่มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐานของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งในด้านสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการผลกระทบที่เกิดต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพอนามัยของคนในพื้นที่โดยที่ปัญหาขยะที่เกิดขึ้นในขณะนี้ก่อให้เกิดมลพิษต่างๆ อันส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยอย่างเป็นรูปธรรม และแผนปฏิบัติการ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” โดยมีกระบวนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ดังนี้

๒.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รมรณรงค์ร่วมสร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างวินัย ปลุกจิตสำนึก ปรับพฤติกรรม และสร้างค่านิยมในการรักษาความสะอาดและการทิ้งขยะมูลฝอยของคนในพื้นที่

๒.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะมูลฝอยในโรงเรียนและชุมชนที่เข้าสู่ระบบการกำจัดที่ปลายทางให้ได้ร้อยละ ๕ เมื่อเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๒.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนใน กิจกรรมการลด คัดแยก และนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่

๒.๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดโครงการ โรงเรียนต้นแบบการลดและคัดแยกขยะมูลฝอย ๑ ตำบล ๑ โรงเรียน โดยเลือกโรงเรียนที่มีการบริหารจัดการคัดแยกขยะในโรงเรียนและนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เป็นต้นแบบของโรงเรียนในตำบล

๒.๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดตั้ง “จุดรวบรวมขยะอันตรายชุมชน” เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดโรคที่เกิดจากขยะอันตรายเพื่อสุขภาพที่ดีของคนในชุมชน

อาทิ เช่น ส่วนราชการในสังกัดโรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จัดให้มีการคัดแยกขยะ

(นายปราโมทย์ สุทธิรักษ์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบางดีวิทยา

(นายสัมพันธ์ เลิศประดับพร)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางดี